

5782 Rosj Hasjana 1 - Reken maar uit.

Ik wil dit jaar beginnen met een rekensom. $7+3 = 9$.

En dan bedoel ik de structuur van het moesaf gebed.

Op sjabbat en jom tov bestaat onze tefilla uit 7 berachot. Zo ook op Rosj Hasjana. Alleen bij Moesaf worden er vandaag 3 berachot toegevoegd: מלכות זיכרון שופרות.

Dus had je verwacht dat we 10 berachot zeggen. Maar nee, al in de Misjna is het duidelijk dat dat geen optie is. Hoe precies, daar zijn de Misjna geleerden het niet over eens maar dat er maar 9 berachot zijn en er dus gecombineerd moet worden, dat is zeker!

Waarom is het zo duidelijk dat we 9 berachot zeggen? Hierover zegt de gemara ברכות כט : "Die 9 berachot van Rosj Hasjana tegenover wie zijn die? Tegenover Channa die 9 keer de naam van Hasjem in haar tefilla zegt."

Het verhaal van Channa horen wij in de Haftara van de eerste dag Rosj Hasjana.

In het kort: Elkana heeft twee vrouwen. Penina heeft kinderen, Channa niet. Channa dawwent voor kinderen en de profeet Eli ziet hoe zij dat doet. Hij denkt dat ze slijker is, maar hij vergist zich. Daarna geeft hij haar een beracha en een jaar later wordt Sjemuel geboren... het verhaal is bekend en prachtig.

Maar waarom is dit verhaal zo bepalend voor de structuur van het zo belangrijke moesaf van vandaag?

En: waren er geen andere grootheden die gebeden hebben waar we een voorbeeld van nemen? Awraham, Jitschak, Jaakow, Rivka, Rachel, Mosje hebben allemaal gedawwend. Waarom dan dit gebed van Channa op dit bijzondere moment zo belangrijk dat we geen 10 maar 9 berachot zeggen?

Er zijn veel woorden voor wat wij 'gebed' noemen maar het meest populaire woord is: tefilla van het werkwoord להתפלל.

En dat werkwoord komt als eerste in heel תנ"ך voor bij Channa: ותתפלל חנה !

Het woord להתפלל is wederkerend. Letterlijk: 'en Zij hoopte zich'. Channa voegt namelijk iets aan het dawwenen toe dat wij niet eerder vonden: de bereidheid zelf te veranderen als dat nodig is. Channa is kinderloos, zij wil graag een verandering maar begrijpt dat dit kan betekenen dat zij zelf moet veranderen om dat mogelijk te maken en daartoe is zij bereid.

Dit is wat we moeten horen op deze dag. We hebben allemaal een verlanglijstje voor het volgende jaar en hopen dat Hasjem ons vandaag inschrijft in het boek van het leven met gezondheid en parnasa... maar zijn we ook bereid te veranderen om dat mogelijk te maken?

Channa leert ons dat alles mogelijk is, als wij bereid zijn in ons leven die stappen te maken die daarvoor nodig zijn. En die les is zo essentieel op deze dag dat zelfs de structuur van de tefilla daarop wordt aangepast.

Ook de sjofar verspreidt diezelfde boodschap. De Tora spreekt alleen maar over 'jom teroe'a', de dag van de beving, het trillen. Bij het luisteren van de sjofar rondom het moesaf gebed zijn, dat onze gedachten: we trillen en beven ons vastgeroeste leven los en zo staan we klaar en open om de juiste veranderingen in ons leven te brengen zodat we in de ogen van Hasjem geschikt zijn om ons dat leven te geven waar wij op hopen.

Mogen wij allen ingeschreven worden in het boek van het Leven, voor een sjana towa!